

Foundation For His Ministry

A Mission Outreach in Baja California,
Morelia, and Oaxaca, Mexico

Baja missie nieuwsbrief deel 2 mei 2017.

Zoals beloofd, hier is nummer twee van het verslag van ons leven en Gods zegeningen die we mochten ontvangen. Eerst nog een beetje over het dagelijks gebruik van het Education Center.

Het is een genot om Elisabeth bezig te zien met haar studenten in haar eigen, nieuwe klas. Voorheen zat ze in het magazijn tussen de stapels papier en de schappen met schoolbenodigdheden. Nu heeft ze haar eigen klaslokaal.

We konden nu ook een ander meisje, met specifieke problemen, welkom heten. Ana is 11 jaar oud, ze kan niet praten en heeft nooit een school bezocht. Haar moeder was verhuisd vanuit Oaxaca, een grote staat in het zuiden van Mexico. Op dit moment kan ze nog niet met andere kinderen in dezelfde klas zijn. Ze heeft enorme gedragsproblemen en we hopen dat het wat bijdraait en dat ze uiteindelijk naar de rest van de groep kan. Het is een ware zegen dat we die klasruimten hebben.

Intussen draait het Learning Center op volle toeren met het programma waarin kinderen van verschillende studieniveaus zitten. Het geeft ons ook veel voldoening om te zien hoe hard de kinderen werken om het volgende leerniveau te bereiken. We zijn dankbaar dat er verschillende leergangen beschikbaar zijn voor basis- en voortgezet onderwijs.

Drie onderwijzers, Joselin, Marisol en Oscar volgen onderwijs in gebarentaal in Spaans. We hebben gemerkt dat dit heel belangrijk is voor kinderen met het Syndroom van Down en natuurlijk ook voor een doof meisje dat we in het programma hebben. Daarbij zijn er ook kinderen die moeite hebben met communiceren. Het verbaast ons enorm hoe snel de kinderen zicht dat eigen maken.

Het is natuurlijk heel belangrijk dat we de kinderen het onderwijs kunnen geven voor het leven dat voor hen ligt maar het belangrijkste is dat ze mogen weten dat Jezus ook voor hen gestorven is en dat die Jezus ook voor hen wil en zal zorgen.

We kunnen ook met jullie delen dat de moeder van Arturo, een jongen met Autisme, groot verschil ziet in het gedrag van haar zoon. Toen zij verdrietig was gaf Arturo haar een omhelzing, wat nog nooit gebeurd was. Het raakte haar diep dat haar zoon zo veranderd was.

Ze vertelde ook dat de hele familie nu elke week naar een Christelijke kerk gaat.

Een ander hoogtepunt van de afgelopen maand is dat Cristian (de jongeman met een spier ziekte) vroeg of hij ook een keer de morgenwijding mocht leiden voor al het personeel van de missie. We waren zo geraakt door zijn verzoek omdat hij zo weinig kan doen en ook uit een niet-Christelijk gezin komt. We hebben een programma samen gesteld waarbij ook anderen deel konden nemen door middel van het spelen van gitaar en piano. Anderen lazen uit de bijbel en gingen voor in gebed. Het thema dat Cristian had gekozen was dat, waar we ook zijn, we de liefde, die wij hebben ontvangen van God, met anderen moeten delen. Het raakte ons diep dat een jongen die, door zijn lichamelijke toestand, zoveel redenen heeft om te klagen, ons de les leest en ons de taak geeft om uit te reiken naar onze naasten.

Veertien juli hopen we het lang verwachte moment te beleven dat de eerste studenten, met wie we in 2006 begonnen zijn, Rosa, Irma en Zaida, hun diploma in het voortgezet onderwijs in ontvangst kunnen nemen.

We bedanken iedereen die op de een of andere manier betrokken is geweest in hun leven. En ja, dat is iedereen die het mogelijk heeft gemaakt dat we dit programma konden doen. Alle bijdragen en gebeden hebben geleid tot dit resultaat. Hun leven is het waard om geleefd te worden.

In de volgende nieuwsbrief hopen we met jullie die dag te delen met een verslag en foto's.

Maart bracht ons ook iets waar we dankbaar voor zijn en wat een reden was om feest te vieren. Ja, het gebeurt niet elk jaar dat je 70 jaar wordt. Het was een heel goede reden voor de studenten van het Learning Center om de bloemetjes buiten te zetten voor Dirk. Compleet met taart, die groot genoeg was om iedereen in de missie van een stuk te laten genieten, en dat met een kop koffie weg te wassen.

Stilstaand bij dit feit beseffen we wat een zegen het is om dit werk nog steeds te kunnen doen met de gezondheid die we mogen genieten.

We konden deze mijlpaal ook met onze familie in Canada vieren. Tijdens de voorjaarsvakantie konden we voor een week naar Canada. Het was een geweldige tijd met de familie en onze vriendenkring. Al met al, onvergetelijk.

Met het klimmen der jaren bemerken we ook dat er bepaalde onderdelen van het lichaam beginnen te klagen. Dirk heeft al jaren problemen met zijn heup en nu wordt het de hoogste tijd dat er wat aan gedaan wordt. Aankomende donderdag hebben we een afspraak met de specialist in Edmonton om te zien wat er gedaan kan worden. We stellen jullie gebeden voor wijsheid en spoedige behandeling zeer op prijs.

We zijn een paar weken geleden ook met onze neus op het feit gedrukt dat het leven heel snel kan veranderen. Onze schoonzoon Mark, getrouwd met onze dochter Irene, heeft een zwaar hartinfarct gehad. Daar reken je niet op als je 45 jaar bent. We zijn dankbaar dat hij nu

aan de betere hand is, maar het betekent natuurlijk wel dat het leven verandert. Ook hiervoor vragen we jullie gebeden.

De werkplaats, waar alle hulpmiddelen voor de gehandicapten vandaan komen, draait ook op volle toeren. Rolstoelen, rollators, krukken en wandelstokken, die als donaties zijn binnen gekomen gaan de deur weer uit om anderen te helpen. Ook het uitgeven van persoonlijke artikelen is een dagelijks gebeuren. We zijn op dit moment bezig om een rolstoel in een driewieler te maken. Dat is nog steeds het werk wat ik, Dirk, het liefste doe. Veel gereedschap uit de tijd in Edmonton blijkt nog steeds te werken om hen die hulp nodig hebben hulp te bieden.

Ook de computertafels, bureaus voor de studenten en raambeschermers, om inbraak te voorkomen in het Education Center, komen uit de werkplaats. Daarbij is het ook handig dat er ervaring in fietsreparatie is, als je bedenkt dat er meer dan 70 kinderen gebruik maken van hun tweewieler. Het is ook een dankbaar moment om de elektrische rolstoel, van een persoon die zo afhankelijk van dat vervoermiddel is, aan de praat te krijgen.

Als we deze brief weer schrijven realiseren we ons dat dit allemaal mogelijk is doordat jullie achter ons staan in woord, daad en gebed. Woorden schieten tekort om onze dank over te brengen.

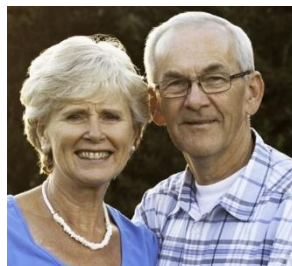
Heel hartelijk dank voor jullie verbondenheid!

Onze dank gaat in bijzonder naar onze Hemelse Vader voor Zijn gaven van genade, vreugde en kracht voor elke nieuwe dag.

Hartelijke groeten en Gods zegen voor jullie allemaal.

Dirk en Mary Kos

dirkandmary@gmail.com

Voor verdere informatie over het sturen van een berichtje naar Mary en Dick of het steunen van het project in Mexico: Irene en Aad van Mourik, tel. 070 3675684, ajenimvanmourik@telfort.nl